

**СТРАТЕГІЯ РОЗВИТКУ
НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ
НАЦІОНАЛЬНОЇ АКАДЕМІЇ
ПРАВОВИХ НАУК УКРАЇНИ
НА 2016-2020 РОКИ**

ВСТУП

Рівень розвитку науки й техніки є визначальним чинником прогресу суспільства, підвищення добробуту громадян, їх духовного й інтелектуального зростання. Цим зумовлена необхідність пріоритетної державної підтримки розвитку науки, як джерела економічного зростання і невід'ємної складової національної культури та освіти, створення умов для реалізації інтелектуального потенціалу громадян у сфері наукової та науково-технічної діяльності, забезпечення використання досягнень вітчизняної та світової науки й техніки для задоволення соціальних, економічних, культурних та інших потреб.

У сучасних умовах трансформації українського суспільства й держави при визначенні стратегії розвитку Національної академії правових наук України на 2016 – 2020 роки було враховано особливості та положення відповідних нормативно-правових актів, зокрема Пріоритетних напрямів розвитку науки і техніки на період до 2020 року, визначених Законом України «Про пріоритетні напрями розвитку науки і техніки» від 9 вересня 2010 р., № 2519-VI, Законів України «Про наукову та науково-технічну діяльність», «Про особливості правового режиму діяльності Національної академії наук України, національних галузевих академій наук та статусу їх майнового комплексу», «Про вищу освіту».

Стратегія розвитку Національної академії правових наук України на 2016 – 2020 роки розроблена відповідно до програмних нормативно-правових актів, зокрема Стратегії сталого розвитку «Україна – 2020», схваленої Указом Президента України 12 січня 2015 р., № 5; Національної стратегії у сфері прав людини, затвердженої Указом Президента України 25 серпня 2015 р., № 501; Стратегії національної безпеки України, затвердженої Указом Президента України 26 травня 2015 р., № 287; Плану законодавчого забезпечення реформ в Україні, схваленого постановою Верховної Ради України від 4 червня 2015 р., № 509-VIII; Постанови Верховної Ради України «Про Рекомендації парламентських слухань на тему: «Про стан та законодавче забезпечення розвитку науки та науково-технічної сфери держави».

Стратегія містить пріоритетні напрями розвитку правової науки та основні завдання розвитку Національної академії правових наук України на найближчі п'ять років у наступних сферах: розвиток фундаментальних та прикладних наукових досліджень; зміцнення зв'язків з органами законодавчої, виконавчої та судової влади; розвиток міжнародного наукового співробітництва; розширення співпраці з місцевими органами державної влади та органами місцевого самоврядування; розвиток інформаційної політики, просвітницької та видавничої діяльності; інтеграція науки та освіти; розширення джерел

фінансування наукової діяльності академії; підвищення престижу наукової праці.

I. ПРІОРИТЕТНІ НАПРЯМИ РОЗВИТКУ ПРАВОВОЇ НАУКИ НА 2016 – 2020 РОКИ

Правові механізми забезпечення і захисту прав та свобод людини

1. Світоглядні та методологічні проблеми праворозуміння, підвищення правової свідомості та правової культури в контексті глобалізації та євроінтеграції.
2. Єдність прав людини, демократії та верховенства права як основоположних цінностей сучасного світу (світоглядно-методологічні аспекти).
3. Становлення й розвиток правових механізмів забезпечення та захисту прав людини.
4. Удосконалення правових механізмів забезпечення прав і свобод людини та громадянина (теоретико-методологічні та практико-прикладні аспекти).
5. Міжнародні стандарти та державно-юридичні засоби забезпечення прав людини в Україні.
6. Рішення Європейського суду з прав людини в механізмі забезпечення та захисту прав і свобод людини та громадянина.
7. Особливості реалізації, механізми забезпечення й гарантій основних суб'єктивних цивільних прав та законних інтересів особи.
8. Захист прав людини в умовах військового конфлікту, правовий статус біженців та внутрішньо переміщених осіб.
9. Проблеми гармонізації прав людини, інтересів суспільства та прав інтелектуальної власності.
10. Біобезпека як складова права інтелектуальної власності.
11. Управління правами інтелектуальної власності на фармацевтичному ринку з позиції пріоритетів прав людини.
12. Правове регулювання створення та функціонування патентних пулів (задачі та функції національних патентних пулів у соціально-пріоритетних сферах держави).
13. Правове регулювання створення національної ради платників податків, з метою захисту основних економічних прав та свобод людини.
14. Впровадження інституту публічного звітування органів державної влади з приводу витрачання бюджетних коштів.

Проблеми формування національної правової системи України та її адаптація до європейського права

1. Світоглядно-методологічні проблеми реформування правової системи України.
2. Закономірності становлення та розвитку держави і права України на різних етапах її історії.
3. Співвідношення й взаємодія національного та міжнародного права.
4. Основні правові цінності Європейського Союзу і Ради Європи.
5. Адаптація законодавства України до *acquis communautaire* Європейського Союзу.
6. Сучасні тенденції тлумачення права.
7. Розвиток нових галузей права та законодавства (медичне право, космічне право, військове право, економіка права, ІТ право тощо).
8. Особливості регулювання в приватному та публічному праві.
9. Регулювання сфери суспільних відносин (галузеві порівняльно-правові дослідження).
10. Право і демократія в умовах формування й розвитку правової системи України.
11. Забезпечення реалізації принципів справедливості та верховенства права у процесі здійснення правосуддя.
12. Конституційні основи правопорядку у сфері господарювання.
13. Методологічні проблеми забезпечення єдності судової практики.
14. Сучасні тенденції й напрями розвитку правової системи України.
15. Нормотворча та правозастосовна діяльність органів державної влади та органів місцевого самоврядування.
16. Правове забезпечення розроблення проекту Закону України «Про нормативно-правові акти».
17. Забезпечення перекладу текстів європейських нормативно-правових актів.
18. Правова допомога в імплементації європейського законодавства.
19. Адаптація та гармонізація вітчизняного законодавства до законодавчих стандартів ЄС.

Правове забезпечення державного будівництва та розвитку політичної системи

1. Конституційно-правова реформа в Україні на сучасному етапі.
2. Захист національних інтересів України у міжнародних юрисдикційних механізмах.

3. Функціональні та інституційні аспекти організації та здійснення державної влади.
4. Правове регулювання державної служби в Україні та правові механізми усунення корупційних явищ у системі державної служби.
5. Реформування судоустрою, судочинства та суміжних правових інститутів.
6. Проблеми та перспективи розвитку політичної системи в Україні.
7. Правове забезпечення адміністративної реформи в умовах становлення та розвитку сучасного українського конституціоналізму.
8. Проблеми вдосконалення правового регулювання компетенції органів публічної влади.
9. Конституційно-правове регулювання механізму реалізації публічної влади в Україні.
10. Проблеми функціонування органів виконавчої влади та адміністративно-правових відносин на сучасному етапі.
11. Проблеми вдосконалення організації та функціонування влади на місцевому рівні.
12. Проблеми правового статусу тимчасово окупованих територій України.

Правові основи територіальної організації влади та місцевого самоврядування в Україні та напрями їх вдосконалення

1. Конституційно-правове регулювання місцевого самоврядування в Україні та напрями його вдосконалення.
2. Модернізація публічно-владного управління на місцевому та регіональному рівнях.
3. Системно-структурна організація місцевого самоврядування: інституціональний та функціональний аспекти.
4. Удосконалення правового регулювання статусу суб'єктів місцевого самоврядування та форм локальної демократії.
5. Організаційно-правові основи нормотворчості суб'єктів місцевого самоврядування в Україні.
6. Децентралізація влади в умовах сучасного українського унітаризму.
7. Проблеми правового регулювання та забезпечення повноважень органів місцевого самоврядування.
8. Удосконалення організаційно-правового механізму державного контролю та нагляду за діяльністю органів та посадових осіб місцевого самоврядування.
9. Проблеми правового регулювання адміністративно-територіального устрою України.
10. Проблеми формування місцевих бюджетів в умовах децентралізації.

11. Шляхи розвитку фінансової незалежності (основи, ресурсів) територіальної громади.

Поглиблення приватноправових засад функціонування громадянського суспільства в умовах євроінтеграції

1. Проблеми реалізації та захисту фундаментальних прав людини у сфері приватного права.
2. Удосконалення цивільного, цивільно-процесуального, сімейного та трудового законодавства у світлі євроінтеграційних процесів.
3. Методологічне забезпечення єдності судової практики у процесі застосуванні цивільного, сімейного та трудового законодавства.
4. Напрямки вдосконалення цивільного судочинства та розвитку альтернативних способів вирішення цивільно-правових (комерційних) спорів.
5. Удосконалення механізму цивільно-правового регулювання та забезпечення його ефективності.

Правове регулювання інноваційного розвитку України

1. Правове забезпечення входження України до єдиного європейського наукового та інноваційного простору.
2. Нові правові підходи до забезпечення права на приватність.
3. Інноваційні механізми державного регулювання господарських відносин в Україні.
4. Забезпечення прав людини в умовах упровадження електронного урядування в Україні та світі.
5. Державна політика щодо стимулювання підприємництва в умовах протидії ризикам загострення економічної кризи.
6. Проблеми правового забезпечення становлення та функціонування ринку фінансових послуг в Україні.
7. Забезпечення демонополізації економіки й розвитку конкуренції в Україні.
8. Правові засади управління господарською діяльністю у державному та комунальному секторах економіки України.
9. Правове забезпечення розвитку регіональних інноваційних систем.
10. Господарсько-правове забезпечення інноваційного розвитку України.

Правове забезпечення інформаційної сфери України

1. Теоретико-правові основи інформаційного права, становлення і розвитку інформаційного суспільства та суспільства знань, національного і глобального інформаційного простору, забезпечення прав і свобод людини і громадянина, законних інтересів суспільства і держави в інформаційній сфері.
2. Теоретико-методологічні засади формування і реалізації державної інформаційної політики, правового регулювання інформаційної діяльності та розвитку інформаційного законодавства в контексті євроінтеграції України.
3. Правові засади інформаційної діяльності органів державної влади та місцевого самоврядування, органів охорони правопорядку і правосуддя, військових формувань, підприємств, закладів, установ та організацій різних форм власності, неурядових організацій та інших інститутів громадянського суспільства.
4. Правовий режим інформації, інформаційних ресурсів, продукції і послуг, інформаційних технологій, систем і мереж, інформаційної інфраструктури та регулювання доступу до них; право власності в інформаційній сфері.
5. Правове забезпечення функціональних напрямів інформаційної діяльності: адміністративні послуги і доступ до публічної інформації; телекомунікації, зв'язок, інформатизація; глобальні інформаційні мережі, реклама; видавнича, бібліотечна, архівна і музейна справи; державна статистика, документообіг; інформаційна діяльність в галузях освіти і науки, культури і мистецтв, в економічній, фінансовій, банківській та інших сферах.
6. Правове регулювання розвитку вітчизняної індустрії високотехнологічної інформаційної продукції, розробки і впровадження новітніх інформаційних технологій, програмної та іншої інформаційної продукції і послуг; формування національних інформаційних ресурсів та інформаційної інфраструктури.
7. Правові засади розвитку національних засобів масової інформації, захисту прав і свобод професійної діяльності журналістів, запобігання інформаційній експансії та монополізації національного інформаційного простору, утвердження в національному інформаційному просторі духовних, культурних і моральних цінностей народу України.
8. Актуальні проблеми забезпечення інформаційної безпеки України як однієї з основних функцій держави. Правові засади захисту персональних даних, інформації з обмеженим доступом, технічного захисту інформації, протидії негативним інформаційним впливам та впливам інформаційних технологій на шкоду людині, суспільству та держави.

9. Основи правової інформатики, системної інформатизації нормотворчої, правозастосовної й правоосвітньої діяльності, розвитку електронного державного управління. Проблеми впровадження й розвитку інформаційно-правових підсистем електронного парламенту та уряду, електронних систем і баз даних у галузі держави і права в контексті децентралізації влади в Україні.
10. Проблеми юридичної відповідальності, протидії злочинам та іншим правопорушенням в інформаційній сфері.

Правове забезпечення розвитку фінансової системи

1. Використання європейських моделей реформування податкової та бюджетної сфери.
2. Аналітично-експертне опрацювання проектів нормативно-правових актів, що стосуються окремих аспектів публічних фінансів.
3. Налагодження міжнародних зв'язків з провідними науково-дослідними установами країн-членів ЄС, які займаються науково-теоретичним забезпеченням модернізаційних процесів у сфері публічних фінансів.
4. Забезпечити формування та широке застосування новітніх методів наукового пізнання у процесі науково-теоретичного опрацювання фінансово-правової проблематики.
5. Здійснення науково-теоретичного опрацювання фінансово-правової проблематики орієнтуючись на суспільно-політичні та соціально-економічні реалії.
6. Забезпечення реалізації принципів верховенства права, справедливості і рівності у сфері оподаткування.
7. Проблеми та перспективи розвитку бюджетних (міжбюджетних) відносин.
8. Фінансова політика та податкова політика щодо стимулювання розвитку економіки в сучасних умовах.
9. Проблеми правового забезпечення реформування системи державного соціального страхування.
10. Розвиток диспозитивних методів регулювання у сфері фінансів (оподаткування).
11. Проблеми реформування податкового законодавства.

Фундаментальні та прикладні проблеми наукового забезпечення боротьби зі злочинністю в Україні

1. Вплив кримінально-правових наук на законодавство та практику боротьби зі злочинністю в Україні.

2. Проблеми кримінально-правового забезпечення охорони безпеки особи, суспільства, держави та людства від злочинних посягань.
3. Теоретичні та прикладні засади запобігання злочинності в умовах реформування українського суспільства.
4. Політика держави у сфері боротьби з корупційною злочинністю: проблеми відповідальності та запобігання.
5. Реформування органів кримінальної юстиції України в умовах європейської інтеграції та глобалізації.
6. Проблеми використання інновацій у боротьбі зі злочинністю.
7. Теоретичні та прикладні проблеми криміналістичного та судово-експертного забезпечення боротьби зі злочинністю.
8. Теоретичні та практичні проблеми боротьби зі злочинами у сфері господарської діяльності.

Правове забезпечення в галузі національної безпеки та міжнародного правопорядку

1. Теоретико-правові основи забезпечення національної безпеки як однієї основних функцій держави, формування та реалізації державної політики у цій сфері в інтересах людини, суспільства і держави.
2. Правові основи захисту державного суверенітету, конституційного ладу, територіальної цілісності й недоторканості кордонів України, захисту прав та безпеки людини і громадянина.
3. Методологічні та прикладні засади розвитку законодавства з питань національної безпеки і оборони, правового забезпечення управління, організації та діяльності системи суб'єктів сектору безпеки України.
4. Правові засади забезпечення національної безпеки у зовнішньо і внутрішньо політичній сферах, у сфері державної безпеки, у воєнній сфері та сфері безпеки державного кордону.
5. Модернізація правової політики України щодо стратегій економічної, енергетичної та екологічної безпеки в умовах глобальних і регіональних трансформацій.
6. Правові засади реформування і розвитку системи національної безпеки та оборони, суб'єктів сектору безпеки і оборонно-промислового комплексу в контексті євроатлантичної інтеграції України.
7. Правове забезпечення функціонування недержавних суб'єктів сектору безпеки як складової системи забезпечення національної безпеки України.
8. Проблеми правової охорони та використання об'єктів інтелектуальної власності у сфері національної безпеки і оборони.

9. Правові проблеми формування і розвитку систем міжнародної та регіональної (субрегіональної) безпеки, міжнародного співробітництва у цій сфері та гармонізації національного законодавства з нормами міжнародного права, законодавством ЄС і стандартами НАТО в галузі безпеки.
10. Проблеми запобігання, виявлення, попередження і припинення та юридичної відповідальності за злочини й інші правопорушення у сфері національної безпеки та міжнародного правопорядку.
11. Проблеми боротьби з тероризмом, організованою злочинністю та корупцією, правового забезпечення оперативно-розшукової, розвідувальної та контррозвідувальної діяльності.
12. Правові аспекти становлення і розвитку демократичного цивільного контролю над воєнною організацією, державними і недержавними суб'єктами сектору безпеки.

**Правове забезпечення формування
та реалізації екологічної політики, земельної
та аграрної реформи в Україні**

1. Формування наукових концепцій екологічного права та законодавства.
2. Дослідження актуальних проблем систематизації та кодифікації екологічного, земельного та аграрного законодавства.
3. Дослідження стану та перспектив законодавчого регулювання екологічної безпеки.
4. Розвиток права на безпечне для життя і здоров'я довкілля (навколишнє природне середовище) та загальних екологічних прав людини та громадянина.
5. Дослідження договірних відносин в екологічному законодавстві України.
6. Дослідження права ЄС та втілення його стандартів у національне екологічне законодавство.
7. Актуальні проблеми використання, відтворення та охорони природних ресурсів і комплексів (земель, вод, надр, рослинного та тваринного світу, природних ресурсів виключної (морської) економічної зони і континентального шельфу України).
8. Екологічна безпека та інтелектуальна власність. Зелена економіка, інновації та інтелектуальна власність.
9. Міжнародне співробітництво у сфері збереження біологічного різноманіття та правової охорони сортів рослин та порід тварин.
10. Проблеми реформування аграрного законодавства.
11. Дослідження актуальних проблем відносин власності на землю.
12. Дослідження земельно-реєстраційних відносин.

13. Розробка економіко-правового механізму використання та охорони земель.
14. Актуальні проблеми реформування земельного законодавства.

Регулювання правової охорони та захисту прав інтелектуальної власності

1. Право інтелектуальної власності: історичні, гносеологічні, праксеологічні, методологічні, інституційні аспекти.
2. Адаптація національного законодавства України до законодавства з інтелектуальної власності Європейського Союзу.
3. Міжнародні правові та економічні стандарти у сфері інтелектуальної власності та інноваційного розвитку України.
4. Правове регулювання конкуренції на ринку об'єктів інтелектуальної власності у зоні вільної торгівлі між Україною та Європейським Союзом.
5. Проблеми захисту об'єктів права інтелектуальної власності в мережі Інтернет.
6. Міжнародні стандарти охорони та захисту прав інтелектуальної власності у державній політиці України.
7. Правова охорона нетипових (некласичних) об'єктів інтелектуальної власності.
8. Юрисдикційні та неюрисдикційні засоби захисту прав інтелектуальної власності: шляхи вдосконалення.
9. Судова експертиза об'єктів інтелектуальної власності: шляхи вдосконалення законодавства та правозастосування.
10. Патентна юстиція: світовий досвід та перспективи запровадження в Україні.
11. Альтернативні засоби розв'язання спорів, що виникають з порушення прав інтелектуальної власності.
12. Правове забезпечення формування та реалізації державної політики в сфері інтелектуальної власності та інноваційного розвитку України.
13. Підтримка та просування об'єктів інтелектуальної власності в контексті створення бренду «Україна» та популяризації України в світі.
14. Національна система правової охорони інтелектуальної власності: проблеми інституційного складу та компетенцій.
15. Національна культура через призму інтелектуальної власності: проблеми правового забезпечення.
16. Ідеї, винахідництво, інноваційна діяльність, інтелектуальна власність у сфері освітньої та наукової діяльності: впровадження досвіду розвинених країн світу в національну освіту та науку.

II. РОЗВИТОК ФУНДАМЕНТАЛЬНИХ ТА ПРИКЛАДНИХ НАУКОВИХ ДОСЛІДЖЕНЬ

1. Розширення тематики фундаментальних наукових досліджень.
2. Проведення наукових досліджень із найбільш актуальних проблем розвитку держави і права.
3. Розвиток міждисциплінарних досліджень.
4. Збереження та розвиток провідних вітчизняних правничих наукових шкіл.
5. Інтеграція Національної академії правових наук України у світовий науковий та європейський дослідницький простір.
6. Підвищення рівня фундаментальних та прикладних наукових досліджень.
7. Розширення кола прикладних наукових досліджень.
8. Орієнтація на максимальне впровадження результатів наукових досліджень у державно-правову практику.
9. Оприлюднення результатів фундаментальних наукових досліджень, їх доведення до зацікавлених органів державної влади та інших суб'єктів.
10. Розроблення перспективних тем наукових досліджень та їх рекомендація вищим навчальним закладам в якості тем дисертаційних робіт.
11. Залучення молодих науковців до фундаментальних та прикладних наукових досліджень в рамках діяльності НАПрН України.

III. ЗМІЦНЕННЯ ЗВ'ЯЗКІВ З ОРГАНАМИ ЗАКОНОДАВЧОЇ, ВИКОНАВЧОЇ ТА СУДОВОЇ ВЛАДИ

1. Наукове забезпечення законопроектної діяльності Верховної Ради України та її комітетів.
2. Підготовка та науково-експертне супроводження законопроектів, запланованих відповідно до «Плану законодавчого забезпечення реформ в Україні», затвердженому постановою Верховної Ради України № 509 від 4 червня 2015 р. та Угоді про асоціацію між Україною та Європейським Союзом.
3. Участь науковців академії у підготовці та проведенні парламентських та комітетських слухань.
4. Вхідження науковців академії до складу науково-експертних рад та інших дорадчих органів при комітетах Верховної Ради України.
5. Підвищення ролі та відповідальності Національної академії правових наук України у підготовці довгострокової стратегії національної безпеки України, реформуванні та розвитку державної й недержавної складових сектору безпеки України, проведенні наукової, науково-технічної експертизи, підготовці прогнозів і наслідків реалізації найважливіших рішень держави та їх міжнародно-правового забезпечення.

6. Забезпечити участь профільних наукових установ Національної академії правових наук України у науковому забезпеченні конституційної реформи та децентралізації системи державного управління в Україні, законотворчій діяльності Верховної Ради України, проведенні наукових експертиз проектів законів, розробці складових електронного парламенту, створенні єдиної системи нормативно-правової інформації державних органів та органів місцевого самоврядування, гармонізації законодавства України з нормами правових актів Європейського Союзу.
7. Науково-експертне забезпечення діяльності Президента України та його Адміністрації, участь науковців академії у роботі дорадчих органів, утворених Главою держави.
8. Наукове забезпечення нормотворчої діяльності Кабінету Міністрів України та діяльності щодо розробки проектів законів, які вносяться Урядом у порядку законодавчої ініціативи.
9. Широке співробітництво з Національною радою з питань розвитку науки і технологій, як постійно діючим органом при Кабінетові Міністрів України.
10. Спільно з Кабінетом Міністрів України та Національною академією наук України підготувати законодавчі пропозиції щодо необхідності проведення науково-технічної експертизи крупних державних проектів, підвищення статусу науково-технічної експертизи та відповідальності за її об'єктивне й комплексне виконання.
11. Науково-експертне забезпечення діяльності міністерств та інших центральних органів виконавчої влади, участь науковців у роботі їх дорадчих органів.
12. Забезпечення широкої співпраці з Конституційним Судом України, Верховним Судом України, вищими спеціалізованими судами України та Генеральною прокуратурою України.
13. Сприяння системному й всебічному науковому обґрунтуванню правозастосовчої діяльності органів державної влади та органів місцевого самоврядування, формуванню науково обґрунтованої стратегії й тактики механізму правозастосування.
14. Запровадження практики підготовки й подання на розгляд центральних органів виконавчої влади експертно-аналітичних та моніторингових доповідей за напрямками забезпечення верховенства права та адаптації законодавства України до законодавства ЄС.

IV. РОЗВИТОК МІЖНАРОДНОГО НАУКОВОГО СПІВРОБІТНИЦТВА

1. Активізація державно-правових досліджень і розробок, спрямованих на підвищення конкурентоспроможності вітчизняної юридичної науки.
2. Залучення провідних іноземних учених-правників до роботи Національної академії правових наук України, в тому числі в якості іноземних членів академії.
3. Створення ефективної й інноваційної інфраструктури розвитку міжнародного співробітництва та партнерства, встановлення нових, закріплення існуючих зв'язків та подальше поглиблення співробітництва у науковій сфері з інститутами та університетами країни Вишеградської групи (Чехія, Угорщина, Польща, Словаччина) та інших держав, підготовка та підписання меморандумів про співробітництво.
4. Системна робота по забезпеченню інтеграції національного сектору державно-правових досліджень і розробок у світовий науковий простір та Європейський дослідницький шляхом оприлюднення результатів наукових досліджень у міжнародних та зарубіжних виданнях, організації та проведення міжнародних наукових заходів, а також участі співробітників академії у наукових заходах, які організуються та проводяться в зарубіжних країнах.
5. Установлення партнерських відносин з науково-дослідницькими центрами зарубіжних держав, реалізація спільних проектів та досліджень із міжнародними та зарубіжними партнерами, сприяння стажуванню співробітників академії за міжнародними проектами та програмами, а також їх індивідуальної участі у міжнародних дослідницьких проектах.
6. Підготовка проектів та подання аплікацій (у тому числі колективних) на участь у різноманітних грантових програмах підтримки та розвитку наукової діяльності, використання зв'язків з провідними європейськими науковими інституціями для забезпечення залучення академії та її науково-дослідних установ у якості партнерів для участі в указаних грантових програмах, направлених на закріплення партнерства Україна – ЄС (Програма Горизонт-2020).

V. РОЗШИРЕННЯ СПІВПРАЦІ З МІСЦЕВИМИ ОРГАНАМИ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ ТА ОРГАНАМИ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

1. Активізація роботи регіональних наукових центрів та науково-дослідних інститутів академії з місцевими органами державної влади та органами місцевого самоврядування.
2. Налагодження постійної взаємодії із всеукраїнськими асоціаціями органів місцевого самоврядування.

3. Забезпечення прав та інтересів територіальних громад, органів місцевого самоврядування на державному рівні при підготовці, прийнятті та внесенні змін до нормативно-правових актів центральними органами виконавчої влади шляхом моніторингу, аналізу проектів нормативно-правових актів та підготовки пропозицій до них; аналізу чинного законодавства та наслідків його впливу на інтереси територіальних громад, внесення відповідних пропозицій щодо його вдосконалення.
4. Сприяння залученню науковців академії до роботи у складі консультативно-дорадчих органів, робочих груп та інших допоміжних структурних підрозділів місцевих органів державної влади та органів місцевого самоврядування.
5. Поглиблення науково-методичного забезпечення діяльності місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.
6. Активізація участі науковців академії в розробці регіональних проектів та програм, науково-практичному супроводженні та оцінюванні ефективності їх виконання.
7. Налагодження системи моніторингу стану регіонального та муніципального розвитку, узагальнення й аналіз кращих практик регіонального та муніципального управління, підготовка моніторингових звітів та аналітичних доповідей з цих питань та внесення їх на розгляд місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування.
8. Організація та проведення науково-практичних заходів, спрямованих на підвищення управлінської ефективності роботи місцевих органів виконавчої влади та органів місцевого самоврядування, організація та проведення навчальних семінарів та тренінгів для спеціалістів цих органів.
9. Широке використання сучасних інформаційних технологій для дистанційного консультування місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування, а також здійснення просвітницької діяльності у сфері територіальної організації влади, муніципального права, форм локальної демократії.

VI. РОЗВИТОК ІНФОРМАЦІЙНОЇ ПОЛІТИКИ, ПРОСВІТНИЦЬКОЇ ТА ВИДАВНИЧОЇ ДІЯЛЬНОСТІ

1. Забезпечення роботи в кожній науковій установі академії офіційного веб-сайту та розміщення на них актуальної та важливої інформації про їх діяльність.
2. Поступове забезпечення переходу науково-дослідних установ на електронний документообіг.

3. Підвищення рейтингів наукових видань академії, подальша інтеграція збірників наукових праць академії та її науково-дослідних установ в європейські та світові системи індексації друкованих та електронних видань, забезпечення відповідності видання європейським стандартам друкованої наукової літератури.
4. Заснування науково-дослідними установами академії електронних фахових видань.
5. Залучення провідних зарубіжних учених-правників до роботи наукових рад та редакційних колегій наукових видань установ академії.
6. Підготовка науково-практичних коментарів до законодавства та науково-методичних рекомендацій і роз'яснень щодо правозастосовчої діяльності у сфері держави і права.
7. Підвищення наукової активності науковців академії, посилення їх публікаційної діяльності, у першу чергу стосовно публікування наукових праць у міжнародних рейтингових виданнях, застосування наукометричних показників, як об'єктивного індикатора оцінки актуальності й якості результатів науково-дослідної роботи науковців.
8. Видання Великої української юридичної енциклопедії у 20-ти томах.
9. Створення наукової бібліотеки Національної академії правових наук України, її включення до переліку обов'язкової розсилки юридичних видань та авторефератів дисертацій з юридичних наук.
10. Проведення широкої просвітницької роботи щодо підвищення загального рівня правосвідомості та правової культури населення, подолання правового нігілізму, вдосконалення системи правової освіти населення, набуття громадянами необхідного рівня правових знань, формування у них поваги до права.
11. Підготовка та видання коментарів до текстів нормативно-правових актів.

VII. ІНТЕГРАЦІЯ НАУКИ ТА ОСВІТИ

1. Зміцнення інтеграційних зв'язків науки та вищої школи, установлення ефективної взаємодії університетів із науковими установами академії.
2. Спільна з провідними університетами підготовка і видання підручників, навчальних посібників, енциклопедичної й довідкової літератури, а також рецензування підручників і навчальних програм на предмет відповідності сучасним науковим знанням.
3. Створення разом з провідними навчальними закладами спільних наукових підрозділів та забезпечення їх діяльності.
4. Заснування вищих навчальних закладів для підготовки фахівців за різними кваліфікаційними рівнями, у тому числі магістра та доктора філософії.

5. Утворення спільно з провідними навчальними закладами науково-навчальних об'єднань.
6. Спільне проведення з провідними університетами наукових заходів, зокрема конференції, читань, «круглих столів», презентацій тощо.
7. Залучення дійсних членів (академіків), членів-кореспондентів та науковців установ академії до освітянської діяльності, зокрема до викладання у провідних вищих юридичних навчальних закладах.
8. Укладення договорів про співробітництво з провідними навчальними закладами України та інших держав.
9. Організація науковими установами академії власних спецкурсів, лекцій, майстер-класів тощо.
10. Розвиток системи атестації кадрів через створення спеціалізованих вчених рад при наукових установах НАПрН України.

VIII. РОЗШИРЕННЯ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ НАУКОВОЇ ДІЯЛЬНОСТІ АКАДЕМІЇ

1. Розвиток системи комерціалізації результатів наукової та науково-дослідницької діяльності установ академії, збільшення частки надходжень до спеціального фонду бюджету в загальних надходженнях академії.
2. Проведення на договірних засадах науково-дослідних робіт у сфері адміністративного, конституційного, муніципального, цивільного, кримінального, земельного, фінансового, господарського та інших галузей права з актуальних питань розвитку держави і права.
3. Здійснення проектування та наукової експертизи проектів актів та інших рішень органів державної влади, органів місцевого самоврядування, їх структурних підрозділів, посадових осіб, а також підприємств, організацій, установ на підставі угод, укладених з цими суб'єктами.
4. Посилення роботи з надання консультативних послуг юридичним та фізичним особам за господарськими договорами.
5. Впровадження договірних засад у практику надання консультативних послуг з питань наукових досліджень, їх організації, наукового та бібліографічного обслуговування, рецензування наукової та навчально-методичної продукції.
6. Розширення участі наукових установ у конкурсах на здобуття грантів для проведення досліджень.

IX. ПІДВИЩЕННЯ ПРЕСТИЖУ НАУКОВОЇ ПРАЦІ

1. Розвиток системи матеріального й морального стимулювання наукових співробітників та працівників Національної академії правових наук України.
2. Створення сучасних комфортних умов для праці вчених та їх відпочинку.
3. Підвищення ефективності кадрової політики, яка має бути спрямована на забезпечення стимулювання постійного підвищення професійної майстерності, кар'єрне зростання науковців.
4. Сприяння підняттю престижу наукової діяльності у державознавчій сфері, залученню до неї талановитої молоді, міжнародним обмінам, стажуванню, а також фінансовій підтримці молодих науковців через гранти, премії, стипендії державних, зарубіжних і міжнародних установ та організацій.
5. Розширення практики нагородження державними відзнаками вчених та співробітників Національної академії правових наук України.
6. Утвердження в науковій спільноті атмосфери дотримання норм наукової етики.